

REPUBLIKA FRANCUSKA

Ministerstwo ds. przemian
ekologicznych i spójności terytorialnej

Rozporządzenie z dnia 19 lutego 2024 r.

ustanawiające kryteria zniesienia statusu odpadu dla oleju pirolitycznego pochodzącego z pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych w celu odzysku materiałów w zakładzie petrochemicznym objętym dyrektywą 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych, do stosowania w jednostce krakingu parowego lub do stosowania w jednostce oczyszczania, która ma być stosowana jako jednostka krakingu parowego

NR REF: TREP2403460A

Zainteresowana społeczność: podmioty przeprowadzające proces pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych w zakładzie podlegającym systemowi zezwoleń środowiskowych, operatorzy zakładów petrochemicznych, w tym etap krakingu parowego i wymienieni w pkt 1.2 lub 4.1 załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych.

Przedmiot: definicja kryteriów usuwania statusu odpadów oleju pirolizy z pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych, przeznaczonych dla zakładów produkujących chemikalia organiczne, w tym etapu krakingu parowego, do odzysku materiału w zakładzie petrochemicznym przeznaczonym do stosowania w jednostce krakingu parowego lub w jednostce oczyszczającej i do stosowania w jednostce krakingu parowego.

Wejście w życie: następnego dnia po publikacji.

Zawiadomienie: niniejsze rozporządzenie określa kryteria, jakie należy spełnić w celu zniesienia statusu odpadu dla oleju pirolitycznego pochodzącego z pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych, przeznaczonego do stosowania w zakładzie petrochemicznym w jednostce krakingu parowego lub w jednostce oczyszczającej i ostatecznie przeznaczonej dla jednostki krakingu parowego. Niniejsze rozporządzenie wprowadza się bez uszczerbku dla stosowania innych rozporządzeń mających zastosowanie do tego typu produktów. Niniejsze rozporządzenie nie narusza zasad rozliczania zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w produktach pochodzących z krakingu parowego, a zwłaszcza dla faktu, że produkcja paliwa nie jest uznawana za recykling.

Odniesienia: niniejsze rozporządzenie można wyświetlić na stronie internetowej Légifrance (<http://www.legifrance.gouv.fr>).

Minister ds. przemian ekologicznych i spójności terytorialnej,

Uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów,

Uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE,

Uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006;

Uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych,

Uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy, z późniejszymi zmianami;

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów;

Uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych,

Uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności notyfikację nr 2023/549/F;

Uwzględniając kodeks ochrony środowiska, w szczególności art. L. 541-4-3, D. 541-12-4-D. 541-12-14, R. 541-43, R. 541-45, R. 541-78,

Uwzględniając dekret nr 2021-321 z dnia 5 marca 2021 r. w sprawie identyfikowalności odpadów, wydobytej gleby i osadów,

Uwzględniając zmienione rozporządzenie z dnia 19 czerwca 2015 r. w sprawie systemu zarządzania jakością, o którym mowa w art. D. 541-12-14 kodeksu ochrony środowiska,

Uwzględniając rozporządzenie z dnia 31 maja 2021 r. ustanawiające zawartość rejestrów odpadów, gleby wydobytej i osadów, o których mowa w art. R. 541-43 i R. 541-43-1 kodeksu ochrony środowiska,

Uwzględniając rozporządzenie z dnia 21 grudnia 2021 r. określające treść deklaracji do elektronicznego systemu zarządzania odcinkami monitorowania odpadów, o którym mowa w art. R. 541-45 kodeksu ochrony środowiska,

Uwzględniając uwagi zgłoszone podczas konsultacji społecznych przeprowadzonych między 12 czerwca 2023 r. i 04 lipca 2023 r., zgodnie z art. L. 123-19-1 kodeksu ochrony środowiska,

ROZPORZĄDZA, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Na potrzeby stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia wprowadza się poniższe definicje:

Olej pirolityczny: mieszanina węglowodorów w fazie ciekłej wynikająca z procesu pirolizy.

Oczyszczanie: etap poprzedzający kraking parowy, mający na celu zmniejszenie zawartości niektórych zanieczyszczeń obecnych w oleju pirolitycznym. Ten etap w żaden sposób nie zwiększa

zawartości zanieczyszczeń obecnych w oleju pirolitycznym ani nie dodaje nowych zanieczyszczeń. Rozcieńczanie oleju pirolitycznego innymi materiałami nie jest uważane za etap oczyszczania.

Partia oleju pirolitycznego: jednorodna ilość oleju pirolitycznego, wyprodukowana w tym samym zakładzie przez nieprzerwany okres nieprzekraczający 2 tygodni. Partia odpowiada stałej ilości, której właściwości fizykochemiczne są znane i jednorodne. Utworzona w ten sposób partia może być składowana w zakładzie (np. cysterna) lub ładunku wychodzącego (np. cysterny drogowej lub kolejowej) o objętości nieprzekraczającej 2 tygodni produkcji. Jest to określone w podręczniku zarządzania jakością.

Wprowadzana do obrotu partia oleju pirolitycznego: partia lub część partii oleju pirolitycznego, sprzedana tej samej osobie lub podmiotowi.

Zanieczyszczenie: substancja nieobecna w produkcie, który zastępuje olej pirolityczny lub substancja (z wyłączeniem łańcuchów węglowych) obecna w ilości większej niż ilość obecna w produkcie, który zastępuje olej. Może to być substancja zanieczyszczająca lub produkt reakcji chemicznej wynikający z cyklu życia tworzyw sztucznych wprowadzanych do procesu pirolizy lub produkt powstający na etapie pirolizy.

Kompetentny personel: personel przeszkolony w zakresie procesu usuwania statusu odpadów, w tym kontroli wprowadzania i kontroli jakości partii oleju pirolitycznego.

Piroliza: rozkład termiczny związku organicznego, w temperaturze od 300 do 800 °C, przy braku tlenu lub w atmosferze ubogiej w tlen.

Jednostka pirolizy: jednostka podlegająca systemowi zezwoleń środowiskowych na mocy przepisów dotyczących instalacji sklasyfikowanych pod kątem ochrony środowiska i umożliwiającą przeprowadzenie procesu pirolizy.

Zastosowanie: stosowanie w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r.

Jednostka krakingu parowego: jednostka wykorzystująca proces wytwarzania nienasyconych związków węglowodorowych poprzez reakcję złożonych frakcji ropy naftowej lub alkanów z parą wodną o wysokiej temperaturze. Jednostka ta wchodzi w zakres działań wymienionych w pkt 4.1 załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych. We Francji instalacje te są klasyfikowane w pozycji 3410 nomenklatury instalacji zaklasyfikowanych do celów ochrony środowiska załączonej do art. R. 511-9 kodeksu ochrony środowiska.

Zakład petrochemiczny: jednostka przemysłowa składająca się z jednostki krakingu parowego i wszelkich procesów oczyszczania przed krakingiem parowym. Zakłady te wchodzi w zakres działań wymienionych w pkt 1.2 i 4.1 załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych. We Francji instalacje te są klasyfikowane w pozycji 3410 lub 3120 nomenklatury instalacji zaklasyfikowanych do celów ochrony środowiska załączonej do art. R. 511-9 kodeksu ochrony środowiska.

Artykuł 2

Olej pirolityczny z odpadów z tworzyw sztucznych przestaje być odpadem, gdy spełnione są wszystkie następujące kryteria:

- a) odpady wprowadzane do procesu pirolizy spełniają kryteria określone w sekcji 1 załącznika I;
- B) odpady wprowadzane do procesu pirolizy zostały przetworzone zgodnie z kryteriami określonymi w sekcji 2 załącznika I;
- C) olej pirolityczny spełnia kryteria określone w sekcji 3 załącznika I;
- D) w zakładzie funkcjonuje system monitorowania i samokontroli zgodnie z przepisami sekcji 4 załącznika I;
- e) operator zakładu prowadzącego proces pirolizy zawarł umowę o transfer wprowadzonej do obrotu partii oleju pirolitycznego z zakładem petrochemicznym objętym działaniami wymienionymi w pkt

1.2 lub 4.1 załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych;

F) operator zakładu prowadzącego proces pirolizy spełnia wymogi określone w art. 4-7 niniejszego rozporządzenia;

G) wykorzystanie oleju pirolitycznego z odpadów z tworzyw sztucznych prawdopodobnie nie zwiększy dopuszczalnych wielkości emisji do środowiska nałożonych na zakład petrochemiczny użytkownika;

H) wykorzystanie oleju pirolitycznego z odpadów z tworzyw sztucznych prawdopodobnie nie zwiększy emisji rozproszonych z zakładu petrochemicznego użytkownika.

Artykuł 3

Treść certyfikatu zgodności, o którym mowa w art. D. 541-12-13 kodeksu ochrony środowiska, musi być zgodna z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia. Certyfikat zgodności może być wydany w formie elektronicznej. Wydaje się go dla każdej wprowadzanej do obrotu partii oleju pirolitycznego.

Informacje wymagane w certyfikacie zgodności mogą być zawarte w umowie o transfer zawartej między operatorem prowadzącym proces pirolizy a zakładem użytkownika; umowa o transfer pełni wówczas funkcję certyfikatu zgodności.

Artykuł 4

Zgodnie z art. D. 541-12-14 kodeksu ochrony środowiska operator zakładu prowadzącego proces pirolizy stosuje system zarządzania jakością zgodnie z ww. zarządzeniem ministerialnym z dnia 19 czerwca 2015 r.

Artykuł 5

Każda wprowadzona do obrotu partia oleju pirolitycznego jest identyfikowana za pomocą niepowtarzalnego numerem i odniesienia do jednoznacznej identyfikacji zakładu, w którym przeprowadzono proces pirolizy. System numeracji jest zapisany w podręczniku zarządzania jakością, o którym mowa w ww. rozporządzeniu ministerialnym z dnia 19 czerwca 2015 r.

Artykuł 6

Osoba przeprowadzająca proces pirolizy prowadzi aktualny rejestr zgodnie z art. 5 wyżej wymienionego rozporządzenia z dnia 31 maja 2021 r. Partie objęte procedurą usuwania odpadów są identyfikowane w rejestrze.

Artykuł 7

Dowód zgodności z art. 2–6 jest przechowywany przez operatora zakładu prowadzącego proces pirolizy przez co najmniej 5 lat.

Artykuł 8

Dyrektor Generalny ds. Zapobiegania Ryzyku wdroży niniejsze zarządzenie, które zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej.

Dnia 19 lutego 2024 r.

W imieniu Ministra i z jego upoważnienia:
Dyrektor Generalny ds. Zapobiegania Ryzyku
Cédric Bourillet

ZAŁĄCZNIK I – KRYTERIA ZNIESIENIA STATUSU ODPADU DLA OLEJU PIROLITYCZNEGO POCHODZĄCEGO Z PIROLIZY ODPADÓW Z TWORZYW SZTUCZNYCH

Sekcja 1: Odpady wykorzystywane jako wkład w procesie pirolizy

1.1. Jedynymi odpadami przyjętymi jako wkład do procesu odzysku są odpady z tworzyw sztucznych inne niż niebezpieczne, które są objęte jednym z następujących kodów w jednolitym wykazie odpadów, o którym mowa w art. R. 541-7 kodeksu ochrony środowiska:

02 01 04	odpady z tworzyw sztucznych (z wyjątkiem opakowań)
07 02 13	odpady z tworzyw sztucznych
12 01 05	opiłki i zakrętki z tworzyw sztucznych
15 01 02	opakowania z tworzyw sztucznych
15 01 05	opakowania wielomateriałowe
15 01 06	opakowania mieszane
16 01 19	z tworzyw sztucznych,
17 02 03	z tworzyw sztucznych,
17 09 04	zmieszane odpady z budowy i rozbiorczy, inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03
18 01 04	odpady bez wymagań w celu zapobiegania zakażeniom
18 02 03	odpady bez wymagań w celu zapobiegania zakażeniom
19 12 04	tworzywa sztuczne i guma
20 01 39	z tworzyw sztucznych,

1.2. Zawartość polietylenu, polipropylenu i polistyrenu w partii odpadów z tworzyw sztucznych wprowadzanych do procesu pirolizy wynosi co najmniej 85 % masy suchej.

1.3. Każda partia odpadów z tworzyw sztucznych wprowadzana do procesu pirolizy jest wolna od:

- Odpadów zawierających materiały pneumatyczne lub gumę;
- Zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego („WEEE”);
- Odpadów metalowych;
- Odpadów niebezpiecznych w rozumieniu art. R. 541-8 kodeksu ochrony środowiska;
- Odpadów zawierających azbest;
- Odpadów zawierających substancje znane jako „PCB” w rozumieniu art. R. 543-17 kodeksu ochrony środowiska;
- Odpadów mogących zawierać trwałe zanieczyszczenia organiczne w stężeniach przekraczających limity określone w załączniku IV do wyżej wymienionego rozporządzenia (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r.;
- Odpadów, które mogą zawierać bromowane środki zmniejszające palność;
- Odpady objęte pozycją 18 „Odpady z opieki zdrowotnej nad ludźmi lub zwierzętami i/lub związane z nią badania (z wyjątkiem odpadów kuchennych i restauracyjnych nie pochodzących z bezpośredniej opieki zdrowotnej)” w jednolitym wykazie, o którym mowa w art. R. 541-7 kodeksu środowiskowego, z wyjątkiem pozycji 18 01 04 i 18 02 03;

Każda partia odpadów z tworzyw sztucznych wprowadzanych do procesu pirolizy powinna zawierać następującą zawartość:

- Mniej niż 5 % wagowo suchej masy poliuretanowej;
- Mniej niż 10 % wagowo suchej masy akrylonitrylu butadienu styrenowego;
- Mniej niż 5 % wagowo suchej masy politereftalanu etylenu;
- Mniej niż lub równo 3 % wagowo suchej masy PVC.

1.4. Przepisy niniejszej sekcji zostały sformalizowane w specyfikacjach przez operatora zakładu pirolizy. Specyfikacje dla zakładu pirolizy obejmują oczekiwane poziomy polietylenu („PE”), polipropylenu („PP”) i polistyrenu („PS”).

Sekcja 2: Techniki i procesy leczenia

2.1. Przed wejściem do reaktora pirolizy przychodzące odpady z tworzyw sztucznych są pozbawiane wszelkich metalicznych taśm używanych do wiązania.

W razie potrzeby przychodzące odpady z tworzyw sztucznych poddawane są etapowi przygotowania, który zapewnia maksymalną wilgotność wynoszącą 10 %.

2.2. Partie oleju pirolitycznego są przechowywane oddzielnie od innych rodzajów produktów i odpadów zagospodarowanych w zakładzie pirolizy.

Sekcja 3: Jakość oleju pirolitycznego z pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych

3.1. Partie oleju pirolitycznego:

- Są wolne od zanieczyszczeń w ilościach, które mogą uszkodzić zakład petrochemiczny lub spowodować incydenty eksploatacyjne (np. korozję lub zatrucie katalizatora krakingu parowego);
- Nie zawierają zanieczyszczeń w ilościach mogących uszkodzić zakład petrochemiczny lub spowodować incydenty eksploatacyjne przekraczające te określone dla zwykłych produktów wsadowych jednostki krakingu parowego;
- Są wolne od zanieczyszczeń, które mogą mieć większy wpływ na środowisko lub zdrowie w zakładach petrochemicznych użytkownika, w warunkach określonych przez operatora krakingu parowego użytkownika, niż te, które powstają w wyniku stosowania zwykłych produktów wsadowych;
- Posiadają właściwości techniczne umożliwiające ich stosowanie do tych samych funkcji i z takim samym poziomem bezpieczeństwa jak produkty, które zastępują, na warunkach określonych przez operatora krakingu parowego użytkownika;
- Nie prowadzą do obecności niepożądanych substancji w produktach opuszczających instalację krakingu parowego użytkownika i nie prowadzić do modyfikacji produktów opuszczających instalację krakingu parowego użytkownika;
- Posiadają właściwości umożliwiające zakładom petrochemicznym wykorzystanie ich zgodnie z nałożonymi na nie dopuszczalnymi wielkościami emisji do środowiska oraz bez zwiększania ilościowych emisji rozproszonych na poziomie zakładu petrochemicznego.

3.2. Bez uszczerbku dla pkt 3.3 niniejszego załącznika, partie oleju pirolitycznego pochodzącego z pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych muszą być zgodne ze specyfikacjami technicznymi wymaganymi przez operatora zakładu petrochemicznego użytkownika.

Te specyfikacje techniczne są ustalane dla każdego zakładu pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych przez operatora zakładu petrochemicznego po przeprowadzeniu testów mających na celu zatwierdzenie warunków zastąpienia zwykłych środków produkcji. Testy te opisano w pkt 4.5 sekcji 4 niniejszego rozporządzenia. Specyfikacje techniczne mogą uwzględniać każde zastosowanie w jednostce oczyszczania przed krakingiem parowym.

Trzy poprzednie akapity są przedmiotem wyraźnych klauzul w umowie o transfer, o której mowa w art. 2 lit. e). Klauzule, o których mowa, są udostępniane do kontroli instalacji sklasyfikowanych do celów ochrony środowiska.

3.3. Bez uszczerbku dla przepisów pkt 3.1, 3.2 i 3.4 niniejszego załącznika:

a) Jeżeli partie oleju pirolitycznego nie są przeznaczone do poddania się etapowi oczyszczania w zakładzie petrochemicznym użytkownika, nie mogą one przekraczać, dla każdego z następujących związków, zawartości określonej w poniższej tabeli:

Tabela A

Parametr	Maksymalny poziom
Siarka	3 000 ppm
Azot	5 000 ppm
Tlen łącznie	10 000 ppm
Suma halogenów: Br + Cl + F + I	500 ppm
W tym fluor	10 ppm
W tym brom	5 ppm
Suma metali: Al + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V + Fe + Zn + Ca + Mg + K + Cd + Ti	500 ppm
Suma metali: AS + Hg + Pb + Sb	10 ppm

B) Jeżeli partie oleju pirolitycznego mają przejść etap oczyszczania w zakładzie petrochemicznym użytkownika, nie mogą one przekraczać, dla związków poddanych samemu etapowi oczyszczania, zawartości określonej w poniższej tabeli: :

Tabela b

Parametr	Maksymalny poziom
Siarka	5 000 ppm
Azot	10 000 ppm
Tlen łącznie	40 000 ppm
Suma halogenów: Br + Cl + F + I	30 000 ppm
W tym brom	100 ppm
W tym fluor	100 ppm
Suma metali: Al + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V + Fe + Zn + Ca + Mg + K + Cd + Ti	5 000 ppm
Suma metali: AS + Hg + Pb + Sb	100 ppm

Jeżeli etap oczyszczania nie ma wpływu na zawartość parametru, partia musi być zgodna z zawartością określoną w poprzedniej tabeli dla tego parametru.

Operator zakładu pirolizy zapewnia stosowanie metod analitycznych umożliwiających dokonywanie wiarygodnych, powtarzalnych i odtwarzalnych pomiarów.

3.4. Partie oleju pirolitycznego muszą być zgodne z przepisami wyżej wymienionego rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. i rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r.

3.5 Partie oleju pirolitycznego są pakowane i przechowywane w warunkach zapewniających ich integralność i jakość.

Sekcja 4: Uprzednie informacje, monitorowanie i samokontrola

Operator zakładu pirolizy ustanawia samodzielne monitorowanie, jak określono poniżej. Procedury zapewniające zgodność z tymi obowiązkami zostały ustanowione i zapisane w podręczniku zarządzania jakością przewidzianym w wyżej wymienionym rozporządzeniu ministerialnym z dnia 19 czerwca 2015 r.

4.1. Informacje wstępne

Przed dopuszczeniem odpadów do procesu pirolizy oraz w celu sprawdzenia ich kwalifikowalności operator przeprowadzający proces pirolizy zwraca się do producenta odpadów, organu/organów zbierających odpady lub posiadacza odpadów o wcześniejsze informacje. Te wcześniejsze informacje są aktualizowane corocznie i przechowywane przez co najmniej pięć lat przez operatora.

Uprzednia informacja zawiera elementy niezbędne do podstawowej charakterystyki określonej poniżej. Podstawowa charakterystyka wykazuje, że odpady spełniają kryteria dopuszczające je do procesu pirolizy.

Informacje, które należy dostarczyć, są następujące:

- Źródło i pochodzenie odpadów,
- Informacje na temat procesu produkcji odpadów (opis i charakterystyka surowców i produktów, metody zbiórki i sortowania);
- Dane dotyczące składu odpadów, w szczególności braku odpadów zabronionych i dystrybucji rodzajów tworzyw sztucznych zgodnie ze specyfikacją zakładu pirolizy;
- Wykazanie zgodności z przepisami sekcji 1 niniejszego załącznika;
- Brak niebezpiecznej właściwości;
- Wygląd odpadów (zapach, kolor, wygląd fizyczny),
- Kod odpadów w rozumieniu jednolitego wykazu przewidzianego w art. R. 541-7 kodeksu ochrony środowiska;
- Analiza trwałych zanieczyszczeń organicznych (TZO) pod względem rodzaju i stężenia w odniesieniu do odpadów, które mogą je zawierać;
- W razie potrzeby, dodatkowe środki ostrożności, które mają zostać określone przez operatora zakładu pirolizy.

4.2. Procedura przyjęcia

a) Gdy odpady trafiają na miejsce, kompetentny personel powinien:

- Sprawdzić istnienie ważnych uprzednich informacji zgodnie z powyższymi przepisami;
- Sprawdzić, w stosownych przypadkach, dokumenty wymagane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów;
- Sprawdzić, czy odpady są zapakowane i oznakowane zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- Zważyć przyjmowane odpady;
- Przeprowadzić kontrolę wzrokową;
- Wystawić pisemne potwierdzenie odbioru dla każdej dostawy przyjętej na teren zakładu.

B) Jeżeli wymagane dokumenty nie zostaną dostarczone w całości lub jeśli otrzymane odpady nie są zgodne z opisem odpadów, operator niezwłocznie informuje o tym producenta, organ/organy zbiórki lub posiadacza odpadów. Partie oleju pirolitycznego wyprodukowanego z całości lub części tych przyjmowanych odpadów pozostają odpadami. Jeżeli operator zakładu pirolizy chce odmówić przyjęcia ładunku, w całości lub w części, przesyła kopię uzasadnionego powiadomienia o odmowie przyjęcia ładunku do producenta, organu/organów zbiórki lub posiadacza odpadów tak szybko, jak to możliwe, nie później niż 48 godzin po odmowie. Dokumenty te należy udostępnić w przypadku inspekcji instalacji sklasyfikowanych pod kątem ochrony środowiska.

C) W przypadku wątpliwości co do charakteru, składu lub niebezpiecznych właściwości przyjmowanych odpadów, operator instalacji przeprowadza analizy lub zleca przeprowadzenie analiz w celu identyfikacji odpadów. W przypadkach, w których nadawca przejmuje te odpady, zapewniony jest obszar do składowania ich przed wysyłką.

4.3. Monitorowanie zawartości trwałych zanieczyszczeń organicznych (TZO):

Właściwy personel zapewnia przeprowadzanie analiz przy wejściu do jednostki pirolizy odpadów wprowadzanych do procesu pirolizy zawierających lub mogących zawierać trwałe zanieczyszczenia organiczne (TZO). Odpady o zawartości TZO przekraczającej limity określone w załączniku IV do wyżej wymienionego zmienionego Rozporządzenia (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. są wysyłane przez kompetentny personel do zakładu gospodarowania odpadami, któremu udzielono zezwolenia na ich odbiór.

Wyniki analiz zawartości TZO są znane przed przyjęciem odpadów do procesu pirolizy.

Badania na obecność trwałych zanieczyszczeń organicznych lub brak badań jest uzasadniony dla każdej partii odpadów wprowadzanych do zakładu pirolizy. Uzasadnienie to znajduje się w dokumencie umożliwiającym identyfikację danych odpadów (rodzaj, pochodzenie, data otrzymania). Procedura określania potrzeby lub braku konieczności badania trwałych zanieczyszczeń organicznych jest wyszczególniona w podręczniku zarządzania jakością. Podejrzenie obecności zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego („WEEE”), odpadów tworzyw sztucznych pochodzących z WEEE lub pojazdów wycofanych z eksploatacji („ELV”) lub obserwacji tworzyw sztucznych pochodzących z WEEE lub pojazdów wycofanych z eksploatacji w odpadach wsadowych musi systematycznie prowadzić do badania TZO lub odmowy przyjęcia partii odpadów.

W przypadku gdy analiza wykaże obecność trwałego zanieczyszczenia organicznego w odpadach poniżej limitu określonego w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. ze zmianami, ale na poziomie umożliwiającym odzysk w procesie pirolizy, przeprowadza się kontrolę partii oleju pirolitycznego z tych odpadów w celu sprawdzenia zgodności partii z przepisami rozporządzenia w sprawie TZO. Oleje pirolityczne, które nie są zgodne z przepisami wyżej wymienionego Rozporządzenia (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. a w szczególności, które zawierają poziomy TZO powyżej limitów określonych w załączniku I do tego rozporządzenia, pozostają odpadami.

4.4. Kontrola partii oleju pirolitycznego:

4.4.1 Przeprowadza się analizy partii oleju pirolitycznego w celu sprawdzenia, czy spełniają one specyfikacje techniczne zakładów petrochemicznych użytkownika, jak opisano w sekcji 3 niniejszego załącznika.

Techniki stosowane do przeprowadzania operacji pobierania próbek i analizy zapewniają reprezentatywne funkcjonowanie procesu pirolizy oraz wiarygodność i identyfikowalność wyników pomiarów.

Pobieranie próbek uwzględnia cząstki o rzadkim stężeniu i rozmiarze. Jeżeli partia oleju pirolitycznego jest przechowywana w więcej niż jednym pojemniku, operator sprawdza, czy partia jest

jednorodna w celu zapewnienia wiarygodności i reprezentatywności przeprowadzonych analiz. Procedura pobierania próbek jest rejestrowana w podręczniku zarządzania jakością.

Analizy umożliwiają identyfikację wszystkich komponentów spełniających specyfikacje techniczne, a w każdym razie umożliwiają identyfikację co najmniej 90 % składu próbki. Należy określić normę stosowaną do tych analiz, a jej zastosowanie do oleju pirolitycznego musi być uzasadnione. Uznaje się, że metoda „Charakterystyka odpadów – Oznaczanie zawartości pierwiastków i substancji w odpadach”, opisana w normie eksperymentalnej AFNOR XP X30-489, spełnia te wymogi.

Analiza sumy metali Hg + As + Pb + Sb jest wykonywana przy użyciu metody plazmowej sprzężonej indukcyjnie po mineralizacji próbki w środowisku zamkniętym. Analiza sumy metali Al + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V + Fe + Zn + Ca + Mg + K + Cd + Ti przeprowadzana jest metodą plazmową sprzężoną indukcyjnie po mineralizacji próbki. Do celów analizy sumy halogenów Br + Cl + F + I uważa się, że metoda chromatografii jonów po spalaniu umożliwia uzyskanie wiarygodnych danych.

4.4.2 Analizy, o których mowa w pkt 4.4.1 sekcji 4 niniejszego załącznika, przeprowadza się dla każdej partii i co najmniej raz w miesiącu.

W przypadku metali Hg, As, Pb i Sb analizy te są wykonywane co najmniej raz w miesiącu. Częstotliwość tę zmniejsza się do kwartalnej, jeżeli uprzednio wykazano w ciągu jednego roku za pomocą comiesięcznego monitorowania, że poziomy Hg + As + Pb + Sb są poniżej progów określonych w pkt 3.3 niniejszego załącznika.

W przypadku stwierdzenia przekroczenia, analizy należy powtarzać co miesiąc przez 3 miesiące. Jeżeli w tym okresie nie zostaną stwierdzone żadne przekroczenia, operator wznowia częstotliwość kwartalną.

4.4.3 Zgodność z wymaganiami sektora jest rejestrowana w certyfikacie zgodności.

Analizy obejmują *co najmniej* zawartość każdego ze związków wymienionych w pkt 3.3 niniejszego załącznika.

4.5. Wcześniejsze testy przeprowadzone przez zakład użytkownika

Oprócz podstawowej charakterystyki, użytkownik krakingu parowego przeprowadza wcześniejsze testy przed przyjęciem umowy o transfer wprowadzonego do obrotu oleju pirolitycznego w swoim zakładzie. Testy te zapewniają, że stosowanie akceptowanego oleju pirolitycznego nie wpływa na urządzenia, emisje z zakładu ani jego produkty wyjściowe. Testy te umożliwiają określenie, jeżeli nie istnieją, specyfikacji technicznych dotyczących przyjmowania oleju pirolitycznego w tym zakładzie, jak przewidziano w sekcji 3 pkt 3.2 niniejszego załącznika. Każdy użytkownik zakładu przeprowadza własne testy. Testy te obejmują monitorowanie emisji i zrzutów, a także kontrolę produktów wyjściowych.

Testy te umożliwiają również ustalenie, czy konieczny jest etap oczyszczania przed krakingiem parowym.

Testy te są przeprowadzane w warunkach roboczych podobnych do warunków przewidzianych w krakingu parowym. Są one przeprowadzane przy użyciu składu oleju pirolitycznego odpowiadającego, w miarę możliwości, maksymalnym specyfikacjom technicznym zaakceptowanym przez zakład petrochemiczny użytkownika.

W przypadku przyjęcia oleju zmieszanego z innymi wsadami, specyfikacje techniczne krakingów parowych ustala się w miarę możliwości na podstawie badań przeprowadzonych przy maksymalnym stężeniu oleju pirolitycznego w stosunku do tego, co zostanie zaakceptowane przez zakład petrochemiczny użytkownika.

Wyniki testów udostępnia się do celów kontroli instalacji sklasyfikowanych do celów ochrony środowiska oraz Dyrekcji Generalnej ds. Zapobiegania Ryzyka

ZAŁĄCZNIK II – INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZAWRZEĆ W CERTYFIKACIE ZGODNOŚCI

Identyfikacja miejsca, na którym przeprowadzono proces pirolizy, co pozwoliło na zniesienie statusu odpadu wprowadzonej do obrotu partii oleju pirolitycznego objętej niniejszym świadectwem

Nazwa przedsiębiorstwa prowadzącego zakład:

SIRET:

Nazwa obiektu:

Pełny adres pocztowy:

Kod pocztowy i miejscowość/miasto:

Tel.:

Adres e-mail:

Identyfikacja kupującego

Nazwa firmy kupującego:

SIRET (jeśli kupujący jest z Francji):

Pełny adres pocztowy:

Kod pocztowy i miejscowość/miasto:

Państwo:

Tel.:

Adres e-mail:

Identyfikacja wprowadzanej do obrotu partii oleju pirolitycznego

Waga (t), objętość (m³) lub liczba jednostek:

Numer partii wprowadzonej do obrotu:

Termin dostawy:

Olej pirolityczny jest zgodny z następującymi przepisami:

a) Zgodność z normą przemysłową lub specyfikacją (*przywołując normę lub specyfikację przemysłową*):

B) W stosownych przypadkach główne przepisy techniczne specyfikacji klienta (np. skład, wymiary, rodzaj lub właściwości):

Obecność zanieczyszczeń (*wskazać rodzaj i ilość*):

Dozwolone zastosowanie oleju pirolitycznego:

Ja, niżej podpisany....., zaświadczam, że powyższe informacje są poprawne i podane w dobrej wierze oraz że partia oleju pirolitycznego została wyprodukowana zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu ministerialnym 19/02/2024 w sprawie usunięcia statusu odpadów oleju pirolitycznego pochodzącego z pirolizy odpadów z tworzyw sztucznych, do stosowania w zakładzie petrochemicznym, w tym na etapie krakingu parowego i objętych dyrektywą 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych lub do stosowania materiałów w jednostce oczyszczania i przeznaczonej do

krakingu parowego w zakładzie petrochemicznym objętym dyrektywą 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych.

Data:

Imię i nazwisko oraz podpis prowadzącego zakład: